

Dreptul Transporturilor

Acest **curs** prezintă **Dreptul Transporturilor**.

In acest PDF poți vizualiza cuprinsul și bibliografia (daca sunt disponibile) și aproximativ două pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site conține un fișier, într-un număr total de **147 pagini**.

Fișierele documentului original au următoarele extensii: doc.

Cuprins

Capitolul I. NOȚIUNEA DREPTULUI TRANSPORTURILOR.	6
Secțiunea I. Semnificația noțiunii.	6
1.1. Trăsături definitorii.	6
1.2. Conținutul dreptului transporturilor.	6
1.3. Conexiuni cu alte ramuri de drept.	7
Secțiunea II. Clasificarea transporturilor.	9
Secțiunea III. Cadrul legal general de organizare a transporturilor. Proprietatea în acest domeniu.	11
3.1. Cadrul legal general de organizare a transporturilor.	11
3.2. Proprietatea în acest domeniu.	13
CAPITOLUL II. ÎNCHEIEREA CONTRACTULUI DE TRANSPORT.	16
Secțiunea I. Condiții de fond.	16
Secțiunea II. Condiții de formă.	17
2.1. Diversificarea documentului de transport.	20
2.2. Documentele de transport nominative, la ordin sau la purtător.	21
2.3. Cuprinsul documentului de transport.	25
2.3.1. Clauze obligatorii ale documentului de transport de mărfuri.	25
2.3.2. Clauze facultative ale documentului de transport de mărfuri.	31
2.3.3. Consecințele omisiunii unor mențiuni ale documentului de transport.	31
2.4. Funcțiile juridice ale documentului de transport.	32
2.4.1. Enumerare.	32
2.4.2. Funcția probatorie a documentului de transport.	33
2.4.3. Funcția călăuzitoare a documentului de transport.	34
2.4.4. Funcția de legitimare a documentului de transport.	35
2.5. Momentul întocmirii documentului de transport.	36
CAPITOLUL III. OBLIGAȚIILE IZVORATE DIN CONTRACTUL DE TRANSPORT.	37
Secțiunea I. Caracteristici generale.	37
1.1. Diversificarea obligațiilor.	37
1.2. Divizarea materiei.	37
Secțiunea II. Obligațiile părților la punctul de pornire.	38
2.1. Obligațiile expeditorului.	38
2.1.1. Enumerare.	38
2.1.2. Alegerea mijlocului de transport.	38
2.1.3. Predarea mărfii în vederea transportului.	39
2.1.4. Încărcarea mărfii în mijlocul de transport.	40
2.1.5. Colaborarea expeditorului la întocmirea documentului de transport.	42
2.1.6. Plata prețului transportului.	44
2.2. Obligațiile căraușului.	46
2.2.1. Enumerare.	46
2.2.2. Acceptarea cererii de transport.	46

2.2.3. Procurarea unui mijloc de transport corespunzător.	46
2.2.4. Luarea în primire a mărfii de către cărauş.	47
2.2.5. Încărcarea mărfii în mijlocul de transport.	51
2.2.6. Eliberarea documentului de transport.	53
Secţiunea III. Obligaţiile părţilor în cursul deplasării mărfii.	54
3.1. Caracteristici generale.	54
3.1.1. Diversificarea condiţiilor de transport.	54
3.1.2. Divizarea materiei.	54
3.2. Transporturi efectuate în condiţiile iniţial convenite.	54
3.2.1. Obligaţiile expeditorului.	54
3.2.2. Obligaţiile cărauşului.	56
3.3. Transporturi modificate prin voinţa expeditorului.	62
3.3.1. Particularităţi.	62
3.3.2. Opţiuni ale contra-ordinului dat de expeditor.	63
3.3.3. Condiţii de formă şi de fond ale contra-ordinului.	64
3.3.4. Obligatorietatea executării contra-ordinului.	65
3.3.5. Transmiterea dreptului de a da contra-ordine.	66
3.4. Transporturi deficitare.	67
3.4.1. Cauze de perturbare a transporturilor.	67
3.4.2. Dreptul expeditorului de a fi încunostiinţat despre perturbarea transportului.	67
3.4.3. Dreptul expeditorului de a decide soarta transportului deficitar.	68
3.4.4. Suportarea riscurilor contractuale în transporturile deficitare.	69
3.4.5. Obligaţia expeditorului de a restitui documentele de transport întocmite ca titluri comerciale negociabile.	71
Secţiunea IV. Obligaţiile părţilor la destinaţie.	72
4.1. Obligaţiile cărauşului.	72
4.1.1. Enumerare.	72
4.1.2. Identificarea destinatarului şi avizarea acestuia despre sosirea transportului.	72
4.1.3. Locul şi data eliberării transportului la destinaţie.	75
4.2. Obligaţiile destinatarului.	80
4.2.1. Enumerare.	80
4.2.2. Luarea în primire a mărfii transportate.	80
4.2.3. Momentul eliberării transportului.	83
4.2.4. Plata sumelor restante datorate cărauşului.	85
CAPITOLIJ. IV. REGIMUL JURIDIC AL MĂRFII TRANSPORTATE.	89
Secţiunea I. Componentele regimului juridic al mărfii transportate.	89
1.1. Enumerare.	89
1.2. Diviziune.	89
Secţiunea II. Detenţiunea exercitată de cărauş asupra mărfii transportate.	90
2.1. Natura juridică a puterii exercitate de cărauş asupra mărfii. Durata detenţiunii exercitate de cărauş asupra mărfii.	90
2.2. Ocrotirea detenţiunii exercitate de cărauş asupra mărfii.	94
Secţiunea III. Transmiterea proprietăţii şi riscurilor asupra mărfii aflate în curs de transport.	95
3.1. Reglementări legale.	95
3.2. Clauze contractuale.	97
3.3. Reglementări ale uzanţelor comerciale unificate referitoare la transferul riscurilor.	101
Secţiunea IV. Dreptul de retenţie al cărauşului.	103
4.1. Modalităţi de garantare a creanţei cărauşului privitoare la plata transportului.	103
4.2. Dreptul de retenţie.	104
4.3. Privilegiul cărauşului asupra mărfii transportate.	119
Secţiunea V. Sechestrarea mărfurilor aflate în curs de Transport.	139
5.1. Justificarea unor măsuri asiguratorii în favoarea creditorilor în cursul transportului.	139

Extras

CAPITOLUL I. NOȚIUNEA DREPTULUI

TRANSPORTURILOR

Secțiunea I. Semnificația noțiunii

1.1. Trăsături definitorii

Dreptul transporturilor este ansamblul de reglementări

privitoare la activitatea profesională organizată de cărauși, cu vehicule corespunzătoare, pentru a deplasa, pe baze contractuale și în condiții legale, persoane și/sau bunuri.

Procedând la analiza acestei definiții, spre a-i disocia componentele, observăm în primul rând că se referă la anumite subiecte de drept, care sunt pe de o parte transportatorii, denumiți de asemenea cărauși sau operatori, iar pe de altă parte clienții (beneficiarii), fie călători persoane fizice, fie expeditori și destinatari de mărfuri (de cele mai multe ori societăți comerciale). Sub un alt aspect, orice transport constă, în esență, într-o prestare de servicii specifice, executate în scopul de a deplasa de la punctul de pornire la locul de sosire pasageri sau anumite bunuri, cu vehicule corespunzătoare, în condiții de siguranță deplină. Activitatea astfel desfășurată are caracter comercial, fiind organizată pentru realizarea de profit.

Fiecare dintre componentele evocate ale noțiunii de transport urmează să fie precizate pe parcurs, deopotrivă cu cadrul legal al materiei.

1.2. Conținutul dreptului transporturilor.

Reglementările aplicabile deplasării de persoane sau de bunuri alcătuiesc un ansamblu structurat în mod coerent, care comportă totodată specializări determinate de particularitatea fiecărei ramuri de transporturi.

În acest tablou global poate fi disociată, cu titlu preliminar, o parte generală, cu caracter introductiv, care interesează orice gen de transporturi, fie terestre, fie pe apă sau aeriene. Prezintă astfel conexiuni cu fiecare sector de activitate menționat configurarea, cel puțin în linii sumare, a cadrului legal și instituțional al materiei. În același context se situează identificarea trăsăturilor definitorii ale transporturilor, delimitarea domeniului lor *ratione personae* și *ratione materiae*, precum și clasificările corespunzătoare. Incidențe de ordin general revin totodată contractului de transport, care se înfățișează ca mecanism juridic de bază, folosit în mod necesar în orice tip de deplasări, fie de persoane, fie de bunuri. Un rol similar prin generalitate îl îndeplinește, în transportul de mărfuri, contractul de expediție a încărcăturii.

Aceste noțiuni prealabile înlesnesc studiul ulterior, diferențiat, al particularităților diverselor modalități de transporturi, alcătuind partea specială a cursului. Abordarea în contextul arătat are ca obiect, firește, latura juridică a transporturilor feroviare, rutiere, maritime, fluviale, aeriene și combinate. Fiecare dintre ele comportă în plus o multitudine de nome tehnice, destinate să asigure calificarea profesională a căraușului, parametrii de performanță ai vehiculelor, securitatea călătorilor sau mărfurilor, ocrotirea mediului înconjurător. Deși atare reglementări prezintă o importanță de netăgăduit, nu pot fi reținute (altfel decât enunțiativ) spre a fi examinate distinct, deoarece exced sferei de preocupări ale unei discipline de drept. Selecția se impune, cu alte cuvinte, în sensul limitării stricte la aspectele și consecințele de natură juridică ale activității de transport.

În contextul arătat, mai este de reținut că partea specială a cursului include o dublă perspectivă, atât cea

de drept intern, cât și cea internațională. Bifurcarea se explică de la sine, ținând seama de realități, din moment ce în zilele noastre transporturile, în orice domeniu, se efectuează nu numai între granițele țării, ci deopotrivă la scară continentală sau mondială. Deplasarea transfrontalieră implică, îndeosebi pentru mărfuri, operațiuni specifice de ordin vamal; prin natura lor acestea depășesc și ele cadrul uzual al dreptului transporturilor, astfel că vor fi pe cât posibil omise.

1.3. Conexiuni cu alte ramuri de drept.

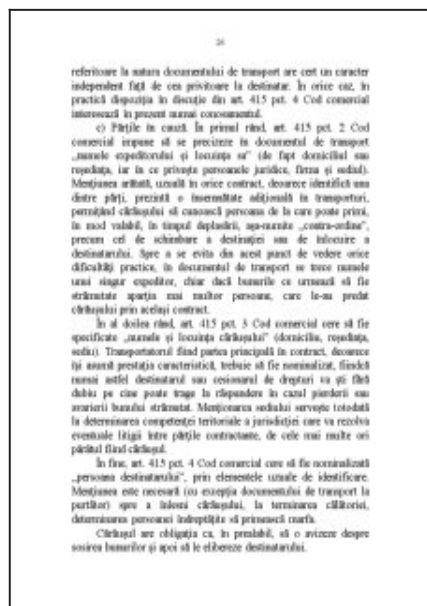
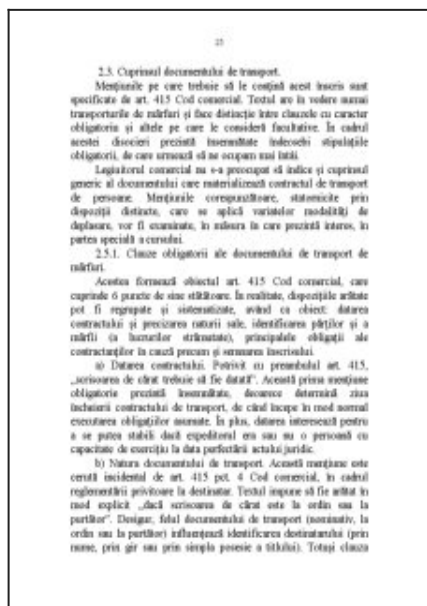
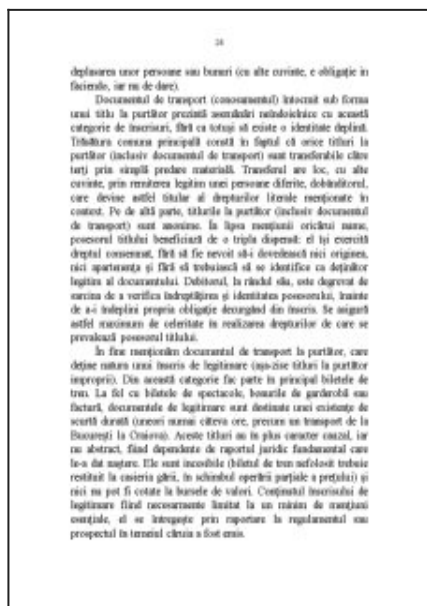
Autonomizarea Dreptului transporturilor îl situează pe un loc de sine stătător în cadrul ramurilor juridice, fără însă a-l izola. Subzistă, într-adevăr, numeroase corelări cu disciplinele înrudite prin conținut.

Dreptul transporturilor, analizându-se ca o materie specială, se întregeste în mod firesc, în lipsă de norme proprii, cu dreptul comun, care îi completează eventualele lacune.

o atare funcție o îndeplinește, în principal, Dreptul comercial. Însăși calificarea întreprinderii de transporturi ca act obiectiv de comerț provine din art. 3 alin. 13 C. Com. În general, Dreptul comercial constituie izvorul de drept comun al contractului de transport și al regimului obligațiilor născute în sarcina părților din activitatea de deplasare a persoanelor sau a mărfurilor (fără a epuiza astfel incidențele care îi revin).

Documentul complet de 147 pagini îl poți citi dacă îl descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Imagini din documentul complet:



Mai multe detalii se găsesc în [pagina documentului din Biblioteca.RegieLive.ro](http://pagina.documentului.din.Biblioteca.RegieLive.ro)